

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

10 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena și Toma Nadejda

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Camincean Angela în numele inculpatului Pînzari Igor, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Central din 16 martie 2021 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Pînzari Igor Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 24.11.2020 - 16.03.2021;
2. Instanța de apel : 24.03.2021 - 16.06.2021;
3. Instanța de recurs ordinar : 07.09.2021 - 10.11.2021.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, (sediul Central) din 16 martie 2021, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Pînzari Igor a fost recunoscut vinovat și condamnat, de comiterea infracțiunii, prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită acestuia pedeapsa, sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, care, potrivit art.72 alin. (3) Cod penal, urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

A fost încasat, de la Pînzari Igor, în beneficiul bugetului de stat suma de 576 (cinci sute șaptezeci și șase) lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, Pînzari Igor, la 23.06.2020, aproximativ la ora 17:40, acționând împreună cu alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunctă, aflând-se în stradă, sat. Mălăiești, r-nul Orhei, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și urmărirea prejudiciabile care puteau surveni, acționând din motive huliganice pentru a-și demonstra superioritatea față de alți membri a societății, având scopul încălcării ordinii publice, dând dovadă de o lipsă totală de respect față de normele unanim recunoscute de conviețuire în societate, demonstrativ, a inițiat cu Bunici Silviu și Bunici Vadim, un conflict verbal, în cadrul

căruia au folosit în adresa acestora cuvinte injurioase, după care continuându-și intențiile sale criminale, demonstrând ignoranță față de ordinea publică, încălcând-o grosolan ordinea publică, Pînzari Igor i-a aplicat lui Bunici Silviu mai multe lovituri cu picioarele în spate, iar lui Bunici Vadim i-a aplicat o lovitură cu pumnul în cap, iar Gliga Ruslan i-a aplicat lui Bunici Silviu o lovitură cu pumnul în cap și alte lovituri peste corp, astfel fiindu-i cauzat lui Bunici Silviu conform raportului de expertiză judiciară nr. 202025P0252 din 08.07.2020 excoriații pe cap, torace și genunchiul drept care sunt calificate ca vătămare neînsemnată iar lui Bunici Vadim conform raportului de expertiză judiciară nr. 202025P0244 din 26.06.2020, i-au fost cauzate echimoză pe față, excoriații pe față și spate care sunt calificate ca vătămare neînsemnată.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul Pînzari Igor, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să-i fie aplicată amenda în mărime de 750 unități convenționale.

În motivarea cererii de apel nominalizate s-au invocat următoarele motive:

- rezultând din materialele cauzei se constată, că inculpatul a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă. La săvârșirea infracțiunii sunt prezente doar circumstanțe atenuante - căința sinceră, prezența copilului minor în familia condamnatului, contribuirea la aflarea adevărului în cauză și recunoașterea vinovăției. Prin urmare, inculpatul Pînzari Igor, este o persoană rezonabilă, împărtășește valorile și atitudinile societății, are o atitudine de regret de fapta comisă, are o atitudine satisfăcătoare față de calitățile morale și etice;

- din datele analizate se poate concluziona că inculpatul Pînzari Igor după săvârșirea infracțiunii a adoptat o atitudine corectă față de fapta comisă și dorește să se reintegreze în societate, acesta a demonstrat că a pășit pe calea corijării și reintegrarea sa în societate este posibilă fără executarea unei pedepse sub formă de închisoare. Urmează a fi luată în considerație și comportamentul postinfracțional al inculpatului, precum și atitudinea vinovatului față de fapta săvârșită și aprecierea morală negativă a acțiunilor sale infracționale. Din analiza naturii juridice a circumstanțelor atenuante prevăzute în art.76 lit. f) Cod penal, în raport cu prevederile art.57 Cod penal, se desprinde concluzia că legiuitorul apreciază aceste circumstanțe, în ansamblu, drept regret sincer al vinovatului pentru săvârșirea infracțiunii, fapt ce micșorează considerabil pericolul social al persoanei;

- referitor la prezența a careva circumstanțe agravante, apărarea a constatat că instanța de fond neîntemeiat la pronunțarea sentinței a reținut drept circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei în conformitate cu prevederile 77 Cod penal că, inculpatul Pînzari Igor a comis anterior infracțiuni intenționate. Este de menționat că circumstanțele agravante prevăzute de lege în art. 77 Cod penal au un caracter exhaustiv, respectiv la stabilirea pedepsei, instanțele judecătorești pot recunoaște ca agravante numai acele circumstanțe care sunt prevăzute de prevederile legii, au fost

stabilite de organele de urmărire penală, au fost indicate în rechizitoriu (art. 296 alin. (2) Cod de procedură penală) și numai dacă au fost susținute de acuzatorul de stat în dezbaterile judiciare;

- reieșind din cele menționate, personalitatea inculpatului Pînzari Igor, făcând o analiză asupra situației inculpatului și a profilului său moral și social, ținând cont de faptul că instituția pedepsei sub formă de amendă prezintă una din cele mai eficiente căi de prevenire a recidivei și promovare a reintegrării condamnatului în comunitate, că detențiunea deseori are efecte inverse, dăunătoare și nu sporește efectul de reabilitare a condamnatului, apărarea a considerat întemeiat că, în cauza suspusă judecării, inculpatului Pînzari Igor, urmează a-i fi aplicată o pedeapsa mai blândă din cea alternativă, prevăzute în sancțiunea normei imputate și anume pedeapsa sub formă de amendă;

- în cadrul audierii inculpatului în ședința de judecată, acesta a declarat că este de acord să achite amenda în folosul statului. Așadar, din circumstanțele cauzei constatate în prezenta cauză, apărarea a statuat, că instanța de fond nu a avut temeiuri suficiente pentru a stabili măsura excepțională de pedeapsă sub formă de închisoare, respectiv hotărârea urmează a fi casată cu numirea inculpatului a unei pedepse mai blânde prevăzute de sancțiunea infracțiunii imputate și anume amenda;

- în cele din urmă, ținând cont de faptul că inculpatul a conștientizat gravitatea celor săvârșite, a întreprins măsuri de reparare a prejudiciului cauzat, a considerat întemeiat că anume această măsură de pedeapsă va contribui la reeducarea inculpatului și resocializarea acestuia, astfel fiind atins scopul legii penale. Apărarea a considerat neîntemeiate aprecierile instanței de fond că doar prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, se va atinge scopul pedepsei penale, deoarece anterior în privința inculpatului în cadrul altei condamnări, a fost suspus unei pedepse penale cu închisoarea.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2021, a fost respins ca fiind nefondat apelul declarat de către inculpatul Pînzari Igor, și a fost menținută sentința fără modificări.

4.1. În motivarea soluției date, instanța de apel a reținut, că cauza penală în prima instanță a fost judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, în baza cererii scrise personal de inculpat, confirmată și de avocat (f.d.117-119), acceptată prin încheierea protocolară a instanței de judecată din 02.02.2021 (f.d.121).

Analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art.364¹ alin. (1) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, n-a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Astfel, la caz s-a constatat, că instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de inculpat, o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Pînzari Igor în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, individualizată prin *„huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiune săvârșite de două persoane”*.

Pe lângă faptul că, inculpatul Pînzari Igor a recunoscut vina, vinovăția lui se confirmă prin probele administrate în faza de urmărire penală, recunoscute de către inculpat, și anume: declarațiile părții vătămate Bunici Vadim, (f. d. 36); declarațiile părții vătămate Bunici Silviu (f.d.41); declarațiile martorului Bunici Nina, (f. d. 43); declarațiile martorului Bunici Simion, (f. d. 42); conținutul procesului-verbal privind consemnare a celor constatate din 03.08.2020 (f. d. 4); conținutul procesului-verbal de consemnare a plângerii verbale din 03.08.2020, unde Bunici Vadim a solicitat atragerea la răspundere a lui Gliga Ruslan și Pînzari Igor (f. d. 14); concluziile raportului de expertiză judiciară nr. 202025P0244 din data de 26.06.2020, prin care la Bunici Vadim în urma examinării medico-legală, s-a constatat excoriații pe față și spate care se califică ca vătămare corporală neînsemnată (f. d. 30-31); concluziile raportului de expertiză judiciară nr. 202025P0252 din data de 08.07.2020, prin care la Bunici Silviu în urma examinării medico-legală, s-a constatat excoriații pe cap, torace și genunchiul drept care se califică ca vătămare corporală neînsemnată (f.d.27-28).

Instanța de apel, examinând probatorul, a considerat dovedită indubitabil vinovăția inculpatului Pînzari Igor în baza art. 287 alin. (2) lit. b) din Codul penal, individualizată prin *„huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiune săvârșite de două persoane”*.

Astfel, instanța de apel în conformitate cu prevederile art.27 Cod de procedură penală, verificând probele administrate prin prisma prevederilor art.95 Cod de procedură penală, adică din punct de vedere a admisibilității lor, le-a apreciat ca fiind pertinente, concludente și utile, ori în ședință nu s-au stabilit circumstanțe care să indice la admiterea a careva încălcări esențiale, ce ar determina neadmiterea lor.

Instanța de apel a reținut, că sentința se contestă în partea individualizării pedepsei, astfel, temei pentru a interveni în sentință din oficiu, conform art. 409 alin.(2) Cod procedură penală cu privire la încadrarea juridică, lipsește.

Instanța de apel, având în vedere argumentele apelului declarat în coraport cu circumstanțele constatate a reținut că, la stabilirea pedepsei, instanța ține seama de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de

săvârșirea unei infracțiuni se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale.

Instanța de apel a menționat că în conformitate cu art.76 Cod penal, în calitate de circumstanță atenuantă în privința inculpatului Pînzari Igor, instanța de judecată a reținut căința sinceră.

Instanța de apel a reiterat, că pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În conformitate cu dispozițiile art. 287 alin. (2) Cod penal, în vigoare la data săvârșirii infracțiunii, infracțiunea dată, se pedepsește cu amendă în mărime de la 750 la 1350 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani.

În condițiile art.364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, în cazul inculpatului Pînzari Igor, s-a reținut noua limită minimă și maximă de pedeapsă, stabilită la art. 287 alin. (2) Cod penal, prin reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă minime și maxime sub formă de închisoare, muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă, adică, amendă în mărime de la 562,5 unități convenționale la 1012,5 unități convenționale, sau închisoare de la 3 luni (în condițiile art. 70 alin. (2) din Codul penal) până la 3 ani 4 luni.

Conform prevederilor art. 75 alin. (2) din Codul penal, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, conducându-se de scopurile pedepsei penale, consfințite de art. 61 alin. (2) Cod penal, reieșind din personalitatea inculpatului Pînzari Igor care se căiește sincer, la evidența medicului narcolog și/sau psihiatru nu se află, la locul de trai se caracterizează satisfăcător, este predispus la comiterea infracțiunilor (conform revendicării, f.d.49-50), or, fiind condamnat anterior pentru infracțiuni intenționate, nefăcând concluziile necesare despre necesitatea corectării, nu a mers pe calea autocorectării comportamentului său, dar a continuat de a duce un mod parazitar de viață și a continuat activitatea sa, practicând activitatea infracțională, astfel, instanța a concluzionat faptul că, inculpatul nu a conștientizat pericolul social al faptelor imputate, iar instanța de apel a respins argumentele apelului și a menținut concluzia instanței referitor la personalitatea inculpatului.

Reieșind din caracterul infracțiunii imputate, care potrivit prevederilor art. 16 alin. (3) Cod penal, este mai puțin gravă, instanța de apel a considerat că, în privința inculpatului Pînzari Igor, pentru comiterea de către acesta a infracțiunii imputate, este echitabilă aplicarea pedepsei sub formă de închisoare cu executare, în limitele

stabilite și prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită, considerând că, doar prin aplicarea acestei pedepsei, se va atinge scopul pedepsei penale.

Având în vedere, cele expuse, reieșind din noile limite ale pedepsei cu închisoare determinate la art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, în vigoare la data săvârșirii infracțiunii, coroborat cu art.70 alin.(2) Cod penal și art.364¹ din Codul de procedură penală, instanța de apel a considerat că, în privința inculpatului Pînzari Igor, pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(2) lit. b) din Codul penal, este echitabilă aplicarea pedepsei sub formă de 2 (doi) ani închisoare, care, potrivit art.72 alin. (3) din Codul penal, urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, instanța de judecată a menționat că, reieșind din personalitatea inculpatului Pînzari Igor, că este predispus la comiterea infracțiunilor, anterior a comis mai multe infracțiuni, a executat pedeapsă cu închisoare, însă nu a făcut concluziile necesare, continuându-și acțiunile infracționale, a considerat inoportună aplicarea în privința acestuia a prevederilor art.90 sau 90¹ Cod penal, sub aspectul suspendării sau suspendării parțiale a executării pedepsei cu închisoare.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești declară recurs ordinar avocatul Camincean Angela în numele inculpatului, în termen, prin care, invocând temeiurile de drept prevăzute de art.427 alin. (1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor contestate, în partea stabilirii pedepsei aplicate inculpatului Pînzari, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Pînzari Igor la stabilirea pedepsei să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă și anume a pedepsei sub formă de amendă de 750 unități convenționale.

În motivarea cererii de recurs recurentul indică următoarele motive:

- potrivit art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

- recurentul consideră că instanțele de fond și de apel, nu au apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material și nu au aplicat corect prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal;

- cu toate că în apelul declarat s-a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde reeșind din circumstanțele atenuante menționate, instanța de apel nu s-a expus în decizia sa asupra circumstanțelor atenuante la stabilirea pedepsei;

- instanța de apel a refuzat să se expună asupra circumstanțelor atenuante invocate în instanța de fond și apel, circumstanțe importante/atenuante reținute de organul de urmărire penală precum: „recunoașterea vinovăției”, „căința sinceră”, în privința circumstanțelor agravante recurentul menționează că organul de urmărire

penală nu a invocat în rechizitoriu prezența acestei circumstanțe agravante în privința inculpatului, respectiv nu poate fi reținută ca fiind prezentă careva circumstanță ce ar agrava răspunderea penală a ultimului;

- astfel decizia Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2021 este contrară prevederilor art.6 § 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale;

- avocatul menționează că atât la faza de urmărire penală cât și în instanța de judecată Pînzari Igor, vina a recunoscut-o integral. Inculpatul, dând declarații în instanța de judecată a solicitat ca cauza penală să fie examinată conform art. 364¹ Cod de procedură penală, declarând prin înscris autentic, că recunoaște probele administrate în faza de urmărire penală și asupra cărora nu are obiecții;

- dispoziția art. 287 alin. (2) Cod penal, stabilește pedeapsa cu amendă în mărime de la 750 la 1350 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani;

- recurentul consideră motivat aplicarea în privința inculpatului Pînzari Igor a unei pedepse mai blânde, ca fiind echitabilă aplicarea în privința acestuia a pedepsei sub formă de amendă.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

Procurorul a menționat că instanța de apel menținând sentința primei instanțe, privind condamnarea inculpatului, la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, și-a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale stabilite, a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, iar în final stabilindu-i lui Pînzari Igor o pedeapsă echitabilă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Așadar, în prezenta speță, în recursul declarat avocatul Camincean Angela în numele inculpatului, indică la temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și

de apel, în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori când s-au aplicat pedepse individualizate, contrar prevederilor legale.

În același timp, Colegiul penal constată că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte.

Analizând temeiurile invocate pentru recurs, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că în prezenta speța nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, iar instanțele de fond și-au motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită conform sancțiunii art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Așadar, Colegiul penal reține, că inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni contra securității publice și a ordinii publice, prevăzută de art.287 alin. (2) lit. b) Cod penal, cauza fiind examinată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, în acest caz, trebuie luate în vedere, în egală măsură persoana inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea sa socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheierea protocolară din 02.02.2021 (f. d. 121), beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Sanțiunea art. 287 alin. (2) lit.b) Cod penal, prevede pedeapsă cu amendă în mărime de la 750 la 1350 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani, calificându-se conform art. 16 Cod penal, ca infracțiune mai puțin gravă.

Prin urmare, învederând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care sânt valabile în cazul dat pentru inculpatul, Pînzari Igor prin decizia instanței de apel a fost menținută sentința în privința inculpatului și condamnării inculpatului în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Respectiv, limitele acestei pedepse fiind reduse cu o treime, constituind astfel de la 3 luni până la 3 ani și 4 luni. În prezenta speță, inculpatului pentru comiterea infracțiunii imputate, prin prisma alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform alin.(1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor

administrare în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Raportând cele menționate la cazul supus judecării, instanța de recurs consideră că, în mod just instanța de apel a menținut sentința, prin care inculpatului i-a fost aplicată pedeapsa reală cu închisoare, motivând corespunzător temeiurile neaplicării pedepsei cu închisoare.

Astfel, în viziunea Colegiului penal, în prezenta cauză penală, instanța de apel just a ținut cont de faptul că, inculpatul a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, comisă cu intenție, cu aplicarea violenței împotriva persoanei, personalitatea inculpatului care nu este la prima abatere de la lege, anterior fiind condamnat la diferite forme de pedeapsă, inclusiv cu închisoare, pentru infracțiuni intenționate grave, cu cauzarea vătămărilor grave persoanei (art.151 alin.(1) Cod penal), jaf (art.187 alin.(2) lit.b) Cod penal), 186 alin. (2) Cod penal, antecedentele penale nefiind stinse, la locul de trai se caracterizează satisfăcător, la evidența medicilor narcolog și psihiatru nu se află; atitudinea inculpatului față de fapta comisă și procesul desfășurat - a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, fapt ce a găsit reflectare asupra termenului de examinare a cauzei, circumstanțe atenuante - căința sinceră. La caz, circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, care nu este la prima abatere, atitudinea și consecințele infracțiunii, întemeiat au fost considerate ca circumstanțe, ce nu pot condiționa aplicarea unei pedepse mai blânde, după cum indică apărarea sub formă de amendă, instanța de fond întemeiat stabilindu-i o pedeapsă echitabilă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani.

Totodată, instanța de recurs reține, că instanța de apel corect a stabilit, că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite careva motive ce ar concluziona că nu este rațional ca inculpatul Pînzari Igor să nu execute pedeapsa cu închisoare, prevăzută de lege, astfel pedeapsa cu închisoare stabilită lui Pînzari Igor, cu aplicarea amenzii așa cum solicită avocatul, pentru infracțiunea prevăzută de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, care este o infracțiune din categoria celor mai puțin grave, nu-și va atinge scopul de corectare a inculpatului, or, după cum s-a menționat, inculpatul nu este la prima abatere, anterior, fiindu-i date șanse de a se corecta, aplicându-i pedeapsa – amenda, cu aplicarea art.90 Cod penal, însă a comis infracțiunii în termen de probă, ulterior ispășindu-și pedeapsa cu închisoare.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că instanța de apel a argumentat pe deplin motivele pentru care a menținut sentința, temei de a interveni

nu s-a constatat. Din care considerent, instanța de recurs respinge ca neîntemeiate afirmațiile, precum că instanța de apel nu a motivat suficient imposibilitatea aplicării unei pedepse solicitate de către inculpat, iar circumstanțele invocate de recurent nu sunt în stare să schimbe soluția.

În atare împrejurări, Colegiului penal consideră, că instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Colegiul penal nu acceptă nici motivele invocate în recursul ordinar cu privire la încălcarea prevederilor art.6 CEDO cu referire la ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, considerându-le declarative și nerelevante pentru speța dată, decizia instanței de apel fiind corect motivată.

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului Pînzari Igor de către prima instanță și menținută de către instanța de apel, a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Camincean Angela în numele inculpatului Pînzari Igor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Pînzari Igor Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **22 decembrie 2021.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Toma Nadejda